

REBOX RE-2250MG

Rebox uit Haarlem, dat zich in eerste instantie specialiseerde in terrestrische ontvangers voor onder andere Digitenne, timmert sinds een poosje aan de weg met satellietontvangers. Met de Rebox RE-2250MG presenteert het bedrijf een Mediaguard-ontvanger, goedgekeurd door CanalDigitaal en – een primeur – door TV Vlaanderen. De RE-2250MG voldoet dus aan de eisen van de providers, en in deze test kijken we of hij ook voldoet aan de wensen van de consument.

Bij het uitpakken valt direct op dat het om een heel compact apparaat gaat. De RE-2250MG is niet breed (slechts 27,9 cm) maar vooral erg laag (3,6 cm). Hij past dus perfect in het tv-meubel, zonder dat we eerst ruimte moeten vrijmaken.

Aansluitingen

Aan de achterkant van de ontvanger bevinden zich de benodigde aansluitingen.

Twee LNB-connectoren (in- en uitgang) voor de schotel, twee scarts, een S/PDIF coaxiale uitgang voor digitale audio, een coaxiale doorlusmogelijkheid (coax in- en uit), een seriële RS232-poort voor communicatie met de pc, RCA-bussen voor audio links/rechts en video, en tot slot een aansluiting voor een infraroodsensor. Dit laatste zien we niet zo vaak. Diverse draadloze video-transport apparaten hebben de moge-

lijkheid om de afstandsbediening vanuit een andere kamer te laten werken. Normaal gesproken wordt er dan een IR-sensor op het 'oog' van de satellietontvanger geplakt. Maar een echte aansluiting voor een externe sensor is natuurlijk een veel elegantere oplossing.

Op het ontvangerfront valt vooral de zwarte rand op. Daarboven bevinden zich drie knoppen: standby en

twee navigatietoetsen (omhoog en omlaag). Verder zijn er drie LED-lampjes, voor on, standby en signal. Deze laatste is niet zo gebruikelijk: zodra de ontvanger is aangesloten op de schotel en er is goed signaal, kleurt dit lampje op.

Aan de voorkant van de ontvanger bevindt zich rechts een klepje. Daarachter zit de kaartlezer, bedoeld voor de smartcard van CanalDigitaal of TV Vlaanderen. Er valt direct iets op: er zit een plastic stripje in deze kaartlezer. Dit blijkt gebruikt te worden om de smartcard eruit te halen. De meeste ontvangers hebben hiervoor netjes een speciaal knopje, maar bij de Rebox moeten we het doen met een stripje dat de smartcard meeneemt als je het uit de ontvanger trekt. Dit ziet er wat goedkoop uit en dat is toch wel jammer. Maar gelukkig halen

we de smartcard er niet dagelijks uit. Dus kaart erin, klepje dicht, en niet meer naar kijken...

De afstandsbediening ligt goed in de hand. Het onderste deel is wat smaller en dunner dan het bovenste deel. Dat ligt prettig in de handpalm. De navigatietoetsen zijn gemakkelijk bereikbaar met de duim.

Handleiding

De Rebox wordt geleverd met een 48 pagina's tellende handleiding (A5-formaat). Daarin is zowel de Nederlandse als Engelstalige uitleg opgenomen. Op een uitklapbare pagina staan de aansluitmogelijkheden en menu'schermen weergegeven. Hier wordt in de handleiding naar verwezen, aangezien daar nauwelijks afbeeldingen staan. In eerste instantie lijkt dat een nadeel, maar gelukkig staat alles wel stapsgewijs uitgelegd. Een beginnende schotelkijker moet hier redelijk mee uit de voeten kunnen.

De eerste keer

Bij de eerste keer aanzetten van de Rebox verschijnt er een menu waarin de gewenste taal geselecteerd moet worden. Vervolgens kan er een zenderscan gedaan worden, op zowel een automatische als handmatige manier. Tevens kunnen we aangeven wat voor een schotelinstallatie er is aangesloten. De snelheid van het scannen valt direct op: binnen 30 seconden is het klaar en staat Nederland 1 in beeld. Er wordt hier namelijk gebruik gemaakt van een lijst die door CanalDigitaal is samengesteld. Voordelen zijn dat het zoeken enorm snel gaat, en alle zenders al op een logische volgorde staan. Nederland 1 staat dus op positie 1, RTL4 staat op 4, enzovoort. Een nadeel is dat de kijker wat de zendervolgorde betreft is aangewezen op CanalDigitaal. In het zoekscherm staat de zoekmodus standaard ingesteld op 'CanalDigitaal', maar deze kan ook gezet worden op 'Alle kanalen', waardoor de volledige satellietpositie doorzocht wordt.

Het mag duidelijk zijn dat de ontvanger zeer snel klaar voor gebruik is. De consument hoeft zich daarbij niet druk te maken over hoe een zender op de juiste plaats te krijgen is. De CanalDigitaal smartcard wordt direct herkend. Tijdens het zappen verschijnt een informatiebalk boven in beeld. Bij veel satellietontvangers wordt deze balk onder in beeld weergegeven. Dat kan irritant zijn, omdat daarmee de ondertiteling even niet zichtbaar is. Rebox heeft dat dus slim opgelost.

In de informatiebalk is naast de zendernaam de programmatitel van het huidige programma te zien. Door op de

'i'-toets te drukken, verschijnt deze balk opnieuw in beeld. Door nogmaals op deze toets te drukken, verschijnen de frequentie- en signaalgegevens. Er wordt wel vrij laat gereageerd op de afstandsbediening, of de ontvanger is zelf niet al te snel met de verwerking van de menu's. Maar het went.

Zenders

Zoals gezegd biedt deze satellietontvanger de mogelijkheid om de zenderlijst van CanalDigitaal in te laden. Op dit moment staan er keurig 171 CanalDigitaal en FTA-zenders in een logische volgorde in de lijst. Twee andere zoekopties zijn het afzoeken van de volledige satellietpositie, en het zoeken op een opgegeven frequentie. Bovendien kunnen er eventueel PID-codes ingevoerd worden. Een volledige Astra-satelliet-scan duurt vier minuten.

Een volledige satellietlijst kan vervolgens gerangschikt worden. Via het menu zijn de zenders te verschuiven. De CanalDigitaal-zenderlijst heeft geen mogelijkheid om zenders te verplaatsen.

Het inbrengen en eruit halen van de smartcard gaat wat anders dan gebruikelijk: de kaart wordt ingebracht met een plastic strip aan de bovenkant, waarna het klepje kan worden gesloten. Om de kaart te verwijderen wordt de strip naar buiten getrokken, waarbij hij de kaart meeneemt.

